

mene, at man paatager sig et stort Ansvar ved enten at hindre Lovforslagets hurtige Gennemførelse eller ved at tage alt for mange af de deri indeholdte Bestemmelser ud. Lovforslaget indeholder kun minimale Krav. Jeg kunde ønske Kontrollen ført videre, Konsolideringen gjort stærkere. Men i alle Tilfælde betragter jeg Lovforslaget som et Fremskridt, et Skridt i den rigtige Retning, og jeg skal derfor anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

C. O. Pedersen: Det ærede Medlem sluttede sin Tale med at anbefale en velvillig og hurtig Behandling. Jeg kan tilsiige Venstres Medvirkning til en velvillig Behandling af dette Forslag, men jeg tør ikke tilsiige Medvirkning til en hurtig Behandling af et Forslag af et saadant Omfang, som vedrører saa store Dele af Erhvervs-livet. Jeg havde foretrukket, at det ærede Medlem havde sluttet sin Tale med at anbefale en velvillig og grundig Behandling, hvad der vil være at foretrække for en hurtig Behandling af et saa vigtigt Omraade.

Det ærede Medlem indledede sin Tale med at fremstille Aktieselskaberne som næsten en Art offentligt Anliggende, til hvilket Rigsdagen skulde tage Stilling, saaledes at der blev Kontrol — effektiv Kontrol, sagde det ærede Medlem —, og saaledes at Sparerne ikke skulde lide under de Misbrug, der kan fremgaa af Aktieselskabsformen. Det ærede Medlem tog senere et Forbehold, idet han sagde, at han naturligvis er klar over, at der ikke herved kan skabes fuldstændig Sikkerhed mod Misbrug. Men jeg vilde dog gerne lidt stærkere, end det ærede Medlem gjorde, advare imod den Betragtning, at man ved denne Lovgivning har nogen som helst Mulighed for at skabe Sikkerhed, og jeg vil advare Sparere, der ikke er rede til at tage den Risiko, som følger med Arbejdet i Aktieselskabsformen, imod at tro dette, og henlede deres Opmærksomhed paa, at de med deres Penge hører hjemme andre Steder end i Banker og Aktieselskaber.

Venstre har allerede for Aar tilbage erkendt, at det var nødvendigt at foretage en Revision af Aktieselskabsloven. Denne Erkendelse gav sig Udtryk i et Forslag, som Venstres Handelsminister i 1923—24 forelagde, og som ikke synderligt afviger fra det nu forelagte. Jeg maa tilstaa, at det er et stort Arbejde at gennemgaa det foreliggende Lovforslag og sammenligne det med det, der blev fremsat i 1924. Men naar man gaar det nøje igennem, vil man se,

at der ikke er saa forfærdelig mange Steder, hvor Afvigelserne er særlig store. Der er enkelte Punkter, jeg senere skal nævne. Men i Hovedsagen er det de samme Grundsynspunkter, de to Forslag hviler paa.

Venstres Stilling til en Aktieselskabslov maa bestemmes af to Ting: dels af, at den gældende Lov har vist sig at have visse Mangler, dels af, at Aktieselskabsformen er en saa vigtig Bestanddel i vort økonomiske Liv, at det er nødvendigt at have visse Lovregler om den. Det er ikke saa vanskeligt at se Skyggesiderne ved denne Form for Erhvervs-livet; de viser sig bl. a. i Forholdet mellem Selskabet og de Arbejdere, der er beskæftiget i Driften — det personlige Forhold, som i tidligere Tid var bestemmende indenfor Industrien f. Eks., det hører op under Aktieselskabsformen —, og det viser sig ogsaa i de sociale Forhold, Skyggesiderne er meget lette at faa fat paa. Jeg tror dog nok, at alle i dette Land uanset Partifarve er enige om, at Fordelene ved denne Erhvervsform er af væsentlig Art og overvejer Skyggesiderne, og at det derfor maa være Regeringens og Rigsdagens Pligt at lovgive saaledes, at denne Erhvervsform kan udvikles — og at den ikke hemmes i sin Udvikling ved Lovbestemmelser —, saaledes at der derigennem bliver Mulighed for at beskæftige større og større Dele af Landets Befolkning. Det er ud fra disse Synspunkter, Venstre gaar til et saadant Lovgivningsarbejde. Som Forholdene har formet sig i det moderne Erhvervs-liv, tror jeg ogsaa, at Aktieselskabsformen ved Siden af de store Andels-selskaber byder den eneste virkelige Mulighed for at skabe den store Kapital-koncentration. Ikke ret mange Privatfolk er i disse Tider i Stand til at skaffe den fornødne Kredit til at rejse store Foretagender, men uden disse store Foretagender, som rejses paa Grundlag af Andelsbevægelsen og Aktieselskabsformen, vilde vort Land overhovedet ikke være konkurrence-dygtigt, og dette er en af de bestem-mende Aarsager til, at man maa søge at udvikle denne Lovgivning, søge at skabe Betingelser for denne Erhvervsforms Trivsel. Paa den anden Side er det ogsaa nødvendigt, at der skabes en vis Sikkerhed med Hensyn til, hvad Folk gaar ind til; det gælder de Mennesker, der deltager i selve Erhvervet som Aktionærer, og det gælder andre, der indlader sig med Selskaberne ved at give dem Kredit. Der maa i et saadant Forhold overfor Offentligheden skabes Klarhed, saa enhver ved, hvad han gaar ind til, og jeg kan i det store og hele